

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

som tidligere er fremsat af ærede Medlemmer, nemlig at jeg har gjort Forsøg paa at paavirke Retten i dens Syn paa den omtalte Sag. Det er ikke rigtigt. Jeg har ved Finanslovens første Behandling paa en Forespørgsel angaaende denne Sag oplyst, at det, der er sket, er, at Ministeriet gennem Justitsministeriet har modtaget en Henvendelse fra Rigsadvokaten med Forespørgsel om Landbrugsministeriets Opfattelse af det, der forelaa i Sagen, og denne Forespørgsel har vi givet Svar paa. Det, mener jeg, er ikke alene vor Ret, men ogsaa vor Pligt.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen sagde, at den Administration, der her blev gennemført af Staten, var uheldig, og at det ingenlunde var hverken Socialisme eller Planøkonomi, der her var Tale om. Det er muligt, at det er saadan efter det ærede Medlems Opfattelse, men at der er Tale om Planøkonomi her, er der ingen Tvivl om — det ved enhver, der kender en lille Smule til Forholdene. At den maaske ikke tilfredsstiller det ærede Medlems Opfattelse af, hvorledes man skal gennemføre Planøkonomi — det er nok muligt; men det er sikkert Planøkonomi efter danske Metoder, naar Staten og Andelsorganisationerne gaar ind i et Samarbejde om Løsning af Problemet, som vi mener kan løses bedre paa den Maade end paa nogen anden Maade. Hvis det viser sig, at der er sket visse Fejltagelser i disse Udvalg, enten det nu drejer sig om det ene eller det andet — man maa jo huske paa, at det er nye Problemer —, er der naturligvis ingen, der vil modsætte sig, at der foretages Ændringer i Arbejdet. Naar man bliver klogere, gennemfører man de Ændringer, der er nødvendige.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen var inde paa, at jeg skulde have udtalt, at Udvalget ikke kan undvære de private Eksportører. Det har jeg aldrig sagt. Alle kan undværes — ja, jeg tror endogsaa, det ærede Medlem kunde undværes —, og det kan de private Eksportører ogsaa. Men jeg er fuldkommen enig med Landbrugets egne Organisationer, som mener, at det er klogt ikke alene at tage Hensyn til disse Eksportører, men ogsaa at have dem med baade i dette Udvalg, og naar det drejer sig om tilsvarende Udvalg, der beskæftiger sig med Forholdene inden for andre Grene af Landbrugserhvervet. De Repræsentanter, der er sat ind i Udvalget, er ikke sat derind, fordi jeg har ønsket netop disse Repræsentanter; de er heller

ikke udpeget af Landbrugsraadet; det er de paagældende Organisationer, som har udpeget disse Repræsentanter, har Ansvaret for dem og mener sig tilfredse med dem. Derfor kan jeg ikke se, at der findes hverken noget sagligt eller noget andet Grundlag for at foretage nogen Ændring i Repræsentationen paa det nuværende Tidspunkt.

Man siger endvidere, at det er urimeligt, at disse private Eksportører har Stemmeret i Udvalget. Maa jeg hertil sige, at det efter min Mening vilde være urimeligt at fratage dem denne Stemmeret. De Spørgsmaal, som de behandler, har naturligvis økonomisk Interesse for Landbrugerne, for Andelsorganisationerne, for Andelseksportørerne og for Privateksportørerne, og der foreligger ikke — saa vidt jeg har kunnet følge Sagen gennem de Meddelelser, der er kommet til mig — nogen som helst Udtalelse om, at disse private Eksportører har misbrugt deres Stemmeret eller overhovedet deres Stilling i Udvalget. Hvis noget saadant skulde vise sig gennem den Undersøgelse, der nu er indledet i Anledning af det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsens Beskyldninger, er det en anden Sag; men jeg skal paa det nuværende Tidspunkt — som jeg tidligere har udtalt — ikke berøre, hvad der er sket, fordi jeg mener, det vil være ganske urimeligt før Sagens endelige Afgørelse at komme ind paa en Bedømmelse af de Oplysninger, der nu er fremkommet.

Valdemar Thomsen: Som den foreløbig eneste sigtede, som Synderen i Eksportsagen — som Landbrugsministeren nu saa smukt understregede —, samler min Interesse sig — det vil man sikkert forstaa — i det væsentlige om at komme helt til Bunds i Sagen.

Jeg vil gerne, nu da Lejlighed gives, over for den højtærede Landbrugsminister fremdrage et bestemt Spørgsmaal, et Spørgsmaal, som nødvendigvis maa klares, hvis ikke Offentligheden skal faa Indtryk af, at her er noget, der skal stikkes under Stolen. Det, jeg tænker paa, er ikke noget nyt; det vedrører Toldkontingentfonden.

Allerede den 9. November i Fjor var jeg inde paa en Omtale af dette Forhold, idet jeg — det kan læses i Folketingstidenden paa Sp. 1256 — oplyste Tinget om, at der af Toldkontingentfonden er udbetalt over 100 000 Kr. til Rejser og lignende Formaal, og at der til De samvirkende danske Andels-Kreatureksportforeninger, hvor Lundgaard er Direktør, er udbetalt 78 430 Kr. 08 Øre. Under Sagen har vi faaet tilstillet en Afskrift af Eksportforeningernes Regnskab, og